

DOLOŽKA ZLUČITEĽNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona:

Vláda Slovenskej republiky.

2. Názov návrhu zákona:

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.

3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:

a) Primárne právo:

- čl. 106, 110 až 113 a čl. 355 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení,
- čl. 52 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení.

b) Sekundárne právo:

- smernica Rady (EÚ) 2020/262 z 19. decembra 2019, ktorou sa ustanovuje všeobecný systém spotrebných daní (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 58, 27.2.2020) v platnom znení, gestor: MF SR,
- smernica Rady 2011/64/EÚ z 21. júna 2011 o štruktúre a sadzbách spotrebnej dane z tabakových výrobkov (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 176, 5.7. 2011), gestor: MF SR,
- smernica Rady 2007/74/ES z 20. decembra 2007 o oslobodení tovaru, ktorý dovážajú osoby cestujúce z tretích krajín, od dane z pridanej hodnoty a spotrebnej dane (Ú. v. EÚ L 346, 29. 12. 2007), gestor: MF SR.

c) Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie:

- rozhodnutie Súdneho dvora (druhá komora) vo veci C - 140/05, Amalia Valeško proti Zollamt Klagenfurt, [2006].

Výrok rozhodnutia:

1. Bod 6 ods. 2 prílohy XIII Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, sa má vykladať tak, že mu neodporuje to, aby Rakúska republika prechodne zachovala svoju právnu úpravu týkajúcu sa oslobodenia od spotrebnej dane obmedzeného na 25 kusov pre cigarety pochádzajúce zo Slovinska, dovezené na územie Rakúskej republiky v osobnej batožine cestujúcich, ktorí majú bydlisko v Rakúskej republike a vstupujú priamo na jej územie cez pozemnú hranicu alebo vnútrozemské vody tohto členského štátu.

2. Články 23 ES, 25 ES a 26 ES sa majú vykladať tak, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava sporná v konaní vo veci samej, podľa ktorej je oslobodenie od spotrebnej dane obmedzené na 25 kusov pre cigarety dovážané v osobnej batožine cestujúcich pri vstupe na územie Rakúskej republiky z niektorých iných členských štátov, najmä Slovinskej republiky, bez ohľadu na skutočnosť, že v dôsledku posledného rozšírenia Únie sa už toto obmedzené oslobodenie od spotrebnej dane neuplatňuje na žiadny tretí štát s jedinou výnimkou švajčiarskeho slobodného colného pásma Samnauntal a že pri dovozoch cigariet pochádzajúcich z tretích krajín sa vo všeobecnosti oslobodenie od spotrebnej dane vzťahuje na 200 kusov.

- rozhodnutie Súdneho dvora (prvá komora) vo veci C - 64/15, BP Europa SE proti Hauptzollamt Hamburg-Stadt, [2016].

Výrok rozhodnutia:

1. Článok 20 ods. 2 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preprava tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v režime pozastavenia dane v zmysle tohto ustanovenia v situácii, ako je situácia v konaní vo veci samej, končí v čase, keď príjemca tohto tovaru pri ukončení úplnej vykládky dopravného prostriedku obsahujúceho predmetný tovar konštatuje, že chýba určité množstvo tohto tovaru v porovnaní s množstvom, ktoré sa mu malo dodať.

2. Spojené ustanovenia článku 7 ods. 2 písm. a) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/118 sa majú vykladať v tom zmysle, že:

- situácie, ktoré upravujú, sa odlišujú od situácie upravenej článkom 7 ods. 4 tejto smernice a

- okolnosť, že vnútroštátne ustanovenie preberajúce článok 10 ods. 2 smernice 2008/118, ako je ustanovenie sporné v konaní vo veci samej, výslovne neuvádza, že nezrovnalosť, ktorú toto ustanovenie smernice upravuje, musí mať za následok uvedenie predmetného tovaru do daňového voľného obehu, nemôže brániť uplatneniu tohto vnútroštátneho ustanovenia pri konštatovaní chýbajúceho množstva, pri ktorom sa nevyhnutne predpokladá takéto uvedenie do daňového voľného obehu.

3. Článok 10 ods. 4 smernice 2008/118 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje, nielen keď na miesto určenia nedorazí všetok tovar prepravovaný v režime pozastavenia dane, alebo tiež v prípade, ak na miesto určenia nedorazí len časť tohto tovaru.

- rozhodnutie Súdneho dvora (prvá komora) vo veci C-165/13, Stanislav Gross proti Hauptzollamt Braunschweig, [2014].

Výrok rozhodnutia:

Článok 9 ods. 1 smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výroby podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/108/EHS zo 14. decembra 1992, v spojení s článkom 7 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie umožňuje, aby členský štát označil za platiteľa spotrebnej dane osobu, ktorá má v držbe na daňovom území tohto štátu na komerčné účely výroby podliehajúce spotrebnej dani uvoľnené na spotrebu v inom členskom štáte, za okolností, akými sú okolnosti sporu vo veci samej, aj keď táto osoba nebola v členskom štáte určenia prvým držiteľom týchto výrobkov.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

- a) Lehota na prebratie smernice 2011/64/EÚ: ide o kodifikované znenie pričom termíny prebratia vyplývajú z pôvodných smerníc.
- b) Proti SR nebolo začaté konanie v rámci „EÚ Pilot“, ani nebol začatý postup Európskej komisie, alebo konanie Súdneho dvora Európskej únie proti Slovenskej republike podľa čl. 258 až 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení.
- c) Smernica 2011/64/EÚ bola prebratá do zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani

z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:

a) Úplne.